23/08/2022

Κονίτσης Ανδρέας: «Είμαστε έτοιμοι να αγωνιστούμε για την Ορθοδοξία και την Ελλάδα μας»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης

«Ψυχή καί Χριστός σᾶς χρειάζεται. Αὐτά τά δυό κανείς δέν μπορεῖ νά σᾶς τά πάρῃ, παρεκτός καί τά δώσετε μέ τό θέλημά σας».

Με τα λόγια αυτά του **Κοσμά του Αιτωλο**ύ ο Μητροπολίτης **Δρυϊνουπόλεως Πωγωνιανής και Κονίτσης κ. Ανδρέας** στέλνει το μήνυμά του προς το ποίμνιό του για την εορτή του Αγίου. Ο ιεράρχης της ακριτικής Μητρόπολης στην εγκύκλιό του με τίτλο: ***«Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός: Φως στα σκοτάδια της Τουρκοκρατίας”*** μιλά για το βίο του Αγίου και τη συμβολή του στην εμψύχωση

των υποδουλωμένων **Ελλήνων** ώστε να διατηρήσουν ζωντανή τη **Χριστιανική** τους πίστη και την **ελληνική γλώσσα**.

Ο Μητροπολίτης αναφέρθηκε στις περιοδείες που έκανε επί 20 χρόνια ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός σε ολόκληρη την Ελλάδα και τη Βόρεια Ήπειρο και κάλεσε τους πιστούς να παραβρεθούν στις εκδηλώσεις που πραγματοποιούνται στις 23 και 24 Αυγούστου στο ναό που φέρει ο όνομά Του στην Κόνιτσα. *«Στους δύσκολους καιρούς μας, που ποικίλοι κίνδυνοι μας περιζώνουν, είναι απαραίτητο να συμμετάσχουμε στις παραπάνω εκδηλώσεις, ώστε να ανανεώσουμε τις πνευματικές μας δυνάμεις, έτοιμοι για νέους αγώνες για την Ορθοδοξία και την Ελλάδα μας»,* αναφέρει ο **Μητροπολίτης Κονίτσης.**

Ολόκληρη η εγκύκλιος του Μητροπολίτη Δρυϊνουπόλεως Πωγωνιανής και Κονίτσης Ανδρέα:

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ

ΔΡΥΪΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΠΩΓΩΝΙΑΝΗΣ & ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 548

Ἐν Δελβινακίῳ τῇ 16ῃ Αὐγούστου 2022

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 243η

Θέμα: Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός: Φῶς στά σκοτάδια τῆς Τουρκοκρατίας

Ἀγαπητοί μου Χριστιανοί,

-Α-

Ὅταν, στίς 29 Μαΐου 1453, ἡ Βασιλίδα τῶν Πόλεων, ἡ Κωνσταντινούπολη κυριεύθηκε ἀπό τούς Τούρκους, μαζί της ἔπεσε καί ὁλόκληρη ἡ ἄλλοτε λαμπρή Βυζαντινή Αὐτοκρατορία, τήν ὁποία ἐτύλιξε τό κατάμαυρο σκοτάδι τῆς τουρκικῆς βαρβαρότητος. Ὁ ὑπόδουλος Ἑλληνισμός ἔζησε 4 καί 5 αἰῶνες κάτω ἀπό τήν ἀγριότητα τοῦ μουσουλμανισμοῦ, πού μισοῦσε θανάσιμα τόν Χριστιανισμό καί τήν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία.

Ἐκεῖνα τά δύστυχα χρόνια, τό νά λές ὅτι εἶσαι Ἕλληνας καί Χριστιανός, ἦταν θανάσιμος κίνδυνος. Γιατί δέν ἤσουν ἐλεύθερος. Ἤσουνα «ραγιᾶς», σκλάβος καί δοῦλος, πού δέν εἶχες τό δικαίωμα νά κάνῃς ὅποια ἐργασία ἤθελες, νά εἶσαι ἀφέντης στήν ὅποια περιουσία σου, νά μιλᾶς ἐλεύθερα τήν γλῶσσα τήν Ἑλληνική,

νά λατρεύῃς τόν Θεό στούς Ἱερούς Ναούς. Κι’ ἀκόμη, δέν μποροῦσες νά κατέχῃς τήν Ἑλληνική Παιδεία, οὔτε νά ὁρίζῃς καί τόν ἴδιο τόν ἑαυτό σου. Γιατί ὁ Τοῦρκος μποροῦσε, γιά τό τίποτε, νά σοῦ ἀφαιρέσῃ τήν ζωή, τήν περιουσία σου, τήν οἰκογένειά σου, χωρίς νά δίνῃ λόγο σέ κανένα, ἀφοῦ αὐτός ἦταν ὁ … ἀφέντης.

-Β-

Ὅσο περνάγανε τά χρόνια, τά πράγματα δυσκόλευαν. Ἡ ἀμάθεια, οἱ προλήψεις, οἱ δεισιδαιμονίες καί ἄλλες ἐφάμαρτες συνήθειες εἶχαν στιγματίσει τόν «ραγιᾶ», ὅπως ἐπίσης ἡ φτώχεια καί ἡ δυστυχία. Γι’ αὐτό, κάποιοι γιά νά βελτιώσουν – ὅπως πίστευαν – τήν ζωή τήν δική τους καί τῶν παιδιῶν τους, γινόντουσαν μουσουλμάνοι, χάνοντας σιγά – σιγά τήν ἐθνική τους συνείδηση. Τό Ἔθνος ὑφίστατο μιά σημαντική αἱμορραγία, ἀφοῦ τά παιδιά του αὐτά γινόντουσαν, τελικά, Τοῦρκοι καί, μάλιστα, συχνά πολύ φανατικοί, φόβος καί τρόμος τῶν ὑποδούλων.

-Γ-

Αὐτή ἡ συμφορά ἦταν περισσότερο αἰσθητή στήν περιοχή τῆς (σήμερα λεγομένης) Βορείου Ἠπείρου. Οἱ καιροί εἶχαν γίνει ἐξόχως κρίσιμοι. Ὁ ἐκεῖ Ἑλληνισμός κινδύνευε τά ἔσχατα ἀπό τήν τουρκική σκλαβιά. Κάτι ἔπρεπε νά γίνῃ καί, μάλιστα, πολύ σύντομα. Τί, ὅμως, καί ποιός θά εἶχε τήν δύναμη νά ἀλλάξῃ τήν ζοφερή αὐτή κατάσταση; Ὅλοι τούς εἶχαν ἐγκαταλείψει. Μήπως καί ὁ Θεός;

Ἀλλά ὁ Θεός, ὄχι δέν τούς ἐγκατέλειψε. Καί κάποια μέρα, ἔστειλε ἐκεῖ τόν ἄνθρωπό του: τόν ἐνάρετο, τόν ἀσκητικό, τόν φλογερό καί μέ τήν σάν βράχο πίστη, τόν Πατροκοσμᾶ τόν Αἰτωλό. Εἴκοσι χρόνια περιώδευε στόν Ἑλλαδικό χῶρο καί πιό πολύ στήν Βόρειο Ἤπειρο, κηρύττοντας μετάνοια, Χριστό καί Ἑλλάδα καί τονίζοντας κυρίως αὐτόν τόν λόγο: **«Ψυχή καί Χριστός σᾶς χρειάζεται. Αὐτά τά δυό κανείς δέν μπορεῖ νά σᾶς τά πάρῃ, παρεκτός καί τά δώσετε μέ τό θέλημά σας».**

Παράλληλα, ἵδρυσε πάμπολλα Σχολεῖα, ὥστε τά Ἑλληνόπουλα νά μαθαίνουν τήν γλῶσσα τους, τήν θρησκεία τους καί νά ἰσχυροποιοῦν τήν Ἐθνική τους συνείδηση. Ὁ Ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός ἦταν, πράγματι, ἕνα ἀνεκτίμητο δῶρο καί μιά μεγάλη εὐλογία τοῦ Κυρίου γιά τήν Ἑλλάδα καί τόν Βορειοηπειρωτικό Ἑλληνισμό. Δόξα τῷ Θεῷ!

-Δ-

Ἡ ἀκριτική μας Μητρόπολη εὐλαβεῖται ἰδιαίτερα τόν Ἅγιο Κοσμᾶ, ὅπως, ἄλλωστε, φανερώνει καί ὁ ἐν Κονίτσῃ περικαλλής Ναός του. Ἀκριβῶς, σ’ αὐτόν τόν Ναό, θά

πραγματοποιηθοῦν καί φέτος, Θεοῦ θέλοντος οἱ ἑξῆς ἐκδηλώσεις: **α) Τήν παραμονή τῆς ἑορτῆς, Τρίτη, 23 Αὐγούστου, θά ψαλῇ ὁ Μέγας Ἑσπερινός. β) Ἀνήμερα, τήν Τετάρτη, 24 Αὐγούστου, θά τελεσθῇ Θεία Λειτουργία**, τῇ συμμετοχῇ καί ἄλλων Ἱεραρχῶν. Στούς δύσκολους καιρούς μας, πού ποικίλοι κίνδυνοι μᾶς περιζώνουν, εἶναι ἀπαραίτητο νά συμμετάσχουμε στίς παραπάνω ἐκδηλώσεις, ὥστε νά ἀνανεώσουμε τίς πνευματικές μας δυνάμεις, ἕτοιμοι γιά νέους ἀγῶνες γιά τήν Ὀρθοδοξία καί τήν Ἑλλάδα μας.

Διάπυρος πρός Χριστόν εὐχέτης

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καί Κονίτσης ΑΝΔΡΕΑΣ